

ДО
ГЕНЕРАЛ РУМЕН РАДЕВ
ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

БЪЛГАРСКИ ЛЕКАРСКИ СЪЮЗ
ИЗХ. № 524
11.12.2017г.
УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ

Относно: Процедура за връщане в Народното събрание за ново обсъждане на Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2018 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕЗИДЕНТ,

След публичното оповестяване на наложеното от Вас вето на посочения закон, в частта му, касаеща лекарствените продукти, Ви моля да вземете отношение и по § 11, ал. 2, както и по § 12, т. 5 от посочения бюджетен закон. Вследствие на първата разпоредба, през 2018 г. Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/ няма да сключва договори или допълнителни споразумения с лечебните заведения, изпълняващи болнична медицинска помощ, за дейности по нови: клинични пътеки; клинични процедури; амбулаторни процедури и нови медицински процедури (диагностични и терапевтични) в съответните клинични пътеки, клинични процедури и амбулаторни процедури спрямо договорените от съответното лечебно заведение за болнична помощ през 2017 г. по Националния рамков договор за медицинските дейности за 2017 г. **Многократно и пред различните компетентни органи настоявахме, че цитираната забрана противоречи на чл. 52, ал. 1 от Конституцията на Република България, тъй като пренятства удовлетворяването на основното гражданско право на достъпна медицинска помощ. Напомнихме също така, че дори за приетите през 2015 г. изменения и допълнения в Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, с които се ограничи възможността за по-късно сключване на договори с изпълнителите на медицинска помощ, както и за разширяване предмета на сключените договори, бе предвиден механизъм на изключения.** Споменатите правила бяха приети с разпоредбите на чл. 59б, ал. 4 и ал. 5 от ЗЗО, които гласят следното: „Директорът на РЗОК не може да сключва договори, съответно допълнителни споразумения, с лечебни заведения, които не са подали заявления в сроковете по чл. 59а, ал. 1, 4, 5 и 6, независимо от причините за това.” и „Предметът на договорите и допълнителните споразумения, сключени с РЗОК, не може да се разширява.”. **Изключението, от своя страна, бе въведено с чл. 59б, ал. 7 от ЗЗО, според която „Алинеи 4 и 5 не се прилагат, когато въз**

основа на оценка на потребностите и установена недостатъчност съгласно Националната здравна карта е налице потребност от медицинска помощ.” Целта на това изключение бе именно защита на конституционните права на гражданите в сферата на здравното осигуряване и медицинската помощ.

Въпреки настойчивите ни призови и до настоящия момент не е налице разумен, юридически, а дори и икономически оправдан аргумент защо се въвежда посоченото ограничение, тъй като то не би могло да постигне целите на бюджетната дисциплина. Същата би била постигната единствено при надлежен и надежден контрол от страна на финансиращата институция и останалите компетентни органи, а не по реда на рестрикциите.

Разпоредбата на т. 5 на §12 от закона, от своя страна, се явява предпоставка за нецелесъобразно натоварване с административни ангажименти на лекарите и лекарите по дентална медицина. Текстът предвижда допълнение на разпоредбата на чл. 37, ал. 6 от ЗЗО, като в края ѝ се поставя запетая и се добавя „след представяне на отчетен документ, в който се посочват номерата на издадените документи за заплатениле суми по ал. 5“. Това би довело до задължение за лекарите и лекарите по дентална медицина да описват съответния номер на всеки касов бон. На фона на всички мерки за ограничаване на техническата тежест върху изпълнителите за сметка на медицинската, посоченото задължение представлява ретроградно нормотворческо решение и то на несъществуващ проблем. Към настоящия момент контролът по надлежното спазване на счетоводната политика се изпълнява от компетентните органи на приходната администрация и досега не са били налице индикации за необходимост той да бъде дублиран от органите на НЗОК. Освен със своята нецелесъобразност и допълнителна административна тежест, разпоредбата е белязана като фактор, водещ до понижаване на качеството на медицинската дейност, тъй като ще отнеме още по-голям част от разполагаемото време на медицинските специалисти за диагностична и лечебна дейност, пренасочвайки го в несвойствени ангажименти.

Предвид горните ни аргументи, Ви моля да допълните мотивите за преразглеждане на Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2018 г. и в тази насока.

С УВАЖЕНИЕ:

Д-Р ВЕНЦИСЛАВ ГРОЗЕВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА БЛС

